

quid ipse adinvenerit, appareat facilius. Speluncam illam initio
7. Reipublicae postquam descripsit, animasque nostras huic cor-
pori inclusas illis speluncae habitatoribus assimilasset, qui non
in rerum ipsarum, sed in apparentium umbrarum contemplatio-
5 ne versentur, infert haec verba:²⁰ *Hoc sane, ut apparet, non Ostraci
fuerit revolutio, sed animae reductio ex nocturna quadam die in verum
entis incedentis reditum, quem philosophiam veram dicimus esse.*

Philosophia ergo ens contemplatur ex Platonis sententia,
quod loco superiore in Aristotele quoque notavimus. Sed entis
10 significatio Platoni longe alia est ab Aristotelica. Huic ens est
omne id ὃ ἐστὶ *quod est*: hoc idem etiam Platoni uno modo in
Phaedone:²¹ *Quibus adsigillamus hoc, quod est.* Alio significato
dixerat hoc idem ens περὶ αὐτοῦ τοῦ καλοῦ^v *de ipso pulchro* et
de ipso bono et iusto et pio, quibus ideas intelligit. Ens ergo illi
15 idea est. Sic et 7. Reipublicae eo loco:²² *Quae nam fuerit, o Glauco,
disciplina animae tractiva a [317] genito ad ens.* Pythagorea atque
Parmenidia et entis et geniti distinctione: sic et sequentibus et
Timaeo et Parmenides et Timaeus distinxerunt, ut ens dicerent
id, quod semper esset, genitum corpora omnia.

20 At Aristoteles sub entis nomine primi libri De ente capite 2.
substantiam corpoream comprehendit et reliqua illi accidentia
novem categoriis comprehensa, atque ita Aristoteli ens est, quod
illis genitum, Aristoteli philosophia sua versatur circa hoc ens,
Sophia circa essentias separatas. Quae nequaquam ex eius sen-
25 tentia videntur categoriis comprehendi.

²⁰ τοῦτο δὴ [δ'], ὡς ἔοικεν, οὐκ ὀστράκου ἂν εἴη περιστροφή, ἀλλὰ
ψυχῆς περιαγωγή ἐκ νυκτερινῆς τινος ἡμέρας εἰς ἀληθινὴν, τοῦ ὄντος
οὔσαν [ιούσης] ἐπάνοδον, ἣν {δὴ} φιλοσοφίαν ἀληθῆ φήσομεν εἶναι.
[PLATO, R. 521.c.5 – 8]

²¹ οἷς ἐπισφραγιζόμεθα τὸ αὐτὸ [τοῦτο] ὃ ἐστὶ. [PLATO, Phd.
75.d.2]

²² τί ἂν οὖν εἴη, ὦ Γλαῦκων, μάθημα ψυχῆς ὄλκον ἀπὸ τοῦ
γνομένου ἐπὶ τὸ ὄν; [PLATO, R. 521.d.3 – 4]

^v PLATO, Phd. 75.c.11.